

РЕШЕНИЕ

№ 979

гр. Велико Търново, 03.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, VI СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ Г.

при участието на секретаря МИЛЕНА ИВ. РАДКОВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ Г. Гражданско дело №
20214110103685 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на Л. Н. А. против Етажна собственост с адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“ № 1, Вх. Б и против В. Й. А., с която се иска да бъде прието за установено по отношение на ответниците, че ищцата е собственик на $\frac{1}{2}$ ид. ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10447.503.75.15.23, с административен адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“, № 1, вх. „Б“, етаж 4, ап. 11, който обект се намира в сграда № 15, разположена в поземлен имот с идентификатор 10447.503.75, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, със застроена площ от 60.02 кв. м., заедно с 3.02978 % ид. ч. от общите части на сградата и избено помещение № 11 с площ 5.58 кв.м., поради което за първия ответник не съществува право на принудително изпълнение върху въпросната $\frac{1}{2}$ ид. ч. от процесния имот, имайки се предвид, че вписаната възбрана върху имота не е породила присъщите ѝ правни последици.

В законоустановения срок е постъпил отговор от Етажна собственост с адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“ № 1, Вх. Б, в който се сочи, че ищцата е починала, поради което делото следва да бъде прекратено. По същество се излага становище за неоснователност на исковата молба.

След служебно изготвена справка по реда на Наредба 14/18.11.2009 г., съдът е установил, че ищцата действително е починала на 26.4.2022 г., както и че нейн

наследник по закон е ответницата В. Й. А..

С оглед на това, с определение от 1.6.2022 г. като ищец в производството на мястото на Л. Н. А. е конституирана нейната дъщеря В. Й. А., като на последната е указано да посочи дали е приела наследството на своята майка и дали поддържа исковата молба.

На 23.6.2022 г. по делото е постъпила молба от В. Й. А., в която същата сочи, че не е приела наследството на своята майка, тъй като последната е изготвила универсално завещание в полза на своята внучка Ц. В. Н., което тя не оспорва.

На 23.6.2022 г. по делото е постъпила молба и от Ц. В. Н., в която същата сочи, че е приела наследството на Л. Н. А. във връзка с оставеното ѝ от последната саморъчно завещание, поради което моли да бъде конституирана като ищец в производството.

На 12.7.2022 г. по делото е постъпила молба и от управителя на Етажна собственост с адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“ № 1, Вх. Б, в която същият сочи, че наведено на 11.7.2022 г. общо събрание на етажната собственост са взети решения, според които процесните искове не се оспорват. Моли за постановяване на решение при признание на исковете.

На 14.7.2023 г. е постъпил отговор от ответницата В. Й. А., в който се изразява становище за основателност на иска.

С определение от 15.7.2022 г. е отменено определението, с което като ищец в производството на мястото на починалата Л. Н. А. е конституирана нейната дъщеря В. Й. А., вместо което като ищец в производството е конституирана Ц. В. Н..

С протоколно определение от 26.9.2022 г. производството по делото е спряно до приключване на производството по гр.д. № 2048/2022 г. на Районен съд – Велико Търново с влязъл в сила съдебен акт.

След влизане в сила на решението по гр.д. № 2048/2022 г. на Районен съд – Велико Търново производството по настоящото дело е възобновено и насрочено за разглеждане в открито заседание.

В проведеното открито заседание ищцата и нейният процесуален представител поддържат исковата молба и молят за уважаване на същата. Заявяват, че предявеният иск е положителен установителен и такъв за защита правото на собственост върху процесния недвижим имот.

Процесуалният представител на първия ответник изразява становище за

неоснователност на исковата молба и пледира за нейното отхвърляне.

Процесуалният представител на втория ответник счита, че исковата молба е основателна и следва да бъде уважена.

Великотърновският районен съд, като взе предвид събраните доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е положителен установителен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК, за основателността на който ищцата следваше да установи правото си на собственост върху съответните идеални части от процесния апартамент на соченото от нея основание – наследствено правоприемство от починалата в хода на производството Л. Н. А., която на свой ред е придобила имота от В. Й. А., което придобивно основание е противопоставимо на ответниците.

Искът срещу първия ответник се явява допустим по аргумент от ТР № № 3 от 10.07.2017 г. на ВКС по т. д. № 3/2015 г., ОСГТК, в което е посочено, че тъй като в чл. 440 ГПК липсва изрична забрана, третото лице може да предяви положителен установителен иск, с който да установи, че то, а не длъжника, е носител на засегнатото от изпълнението право. Уважаването на този иск ще има същия правен ефект, какъвто има и уважаването на иска по чл. 440 ГПК, тъй като ще бъде установено, че вещта, върху която е насочено изпълнението не принадлежи на длъжника.

От представените материали по изпълнително дело № 58/2018 г. по описа на ЧСИ Ивелина Цанкова се установява, че същото е образувано за удовлетворяване на вземания на Етажна собственост с адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“ № 1, Вх. Б против В. Й. А. въз основа на изпълнителен лист, издаден по ЧГД № 3390/2017 г. Впоследствие като вискатели по изпълнителното дело са присъединени „Ипокредит“ ООД и „Банка ДСК“ ЕАД, а по-късно – „ОТП Факторинг България“ ЕАД и „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД. В рамките на изпълнителното дело с разпореждане от 19.10.2018 г. е наложена възбрана върху недвижим имот, находящ се гр. Велико Търново, ул. „О.“, № 1, а именно: апартамент на четвърти етаж, с площ от 60.02 кв.м., заедно с 3.02978% ид. ч. от общите части на сградата и от дворното място, върху което е построена сградата. Възбраната е наложена с оглед обезпечаване вземанията на вискателя Етажна собственост с адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“ № 1, Вх. Б, като същата е вписана в Служба по вписвания, гр. Велико Търново на 20.10.2018 г. Впоследствие по искане на вискателя „Банка ДСК“ ЕАД принудителното изпълнение е насочено срещу

възбранения имот, като е насрочена публична продан на същия, с протокол от 10.11.2020 г. е обявен купувач и е изготвено постановление за възлагане на имота. С решение по в.гр.д. № 104/2021 г. по описа на ВТОС е оставена без уважение жалбата на В. Й. А. срещу постановлението за възлагане на недвижимия имот, а с решение по в.гр.д. № 184/2021 г. по описа на ВТОС е оставена без уважение и жалбата на Л. Н. А. за отмяна на действията по изпълнителното дело – за насрочване на публична продан и за възлагане на имота. Междувременно, на 19.12.2018 г. в Служба по вписвания, гр. Велико Търново е вписана искова молба на Л. Н. А. срещу В. Й. А., с която се моли да бъде обявен за окончателен сключеният на 21.10.2014 г. предварителен договор, по силата на който ответникът по това дело се е задължил да прехвърли на ищеца собствеността върху ½ ид. ч. от процесния имот. По въпросната искова молба е образувано гр.д. № 3902/2018 г. на ВТРС, с решението по което предварителният договор е обявен за окончателен.

При така установената фактическа обстановка искът срещу първия ответник се явява неоснователен.

В случая по делото е безспорно, че исковата молба по иска на Л. Н. А. по чл. 19, ал. 3 от ЗЗД е вписана на 19.12.2018 г., т.е. след възбраната в полза на първия ответник, която е вписана на 20.10.2018 г. Разпоредбата на чл. 453, т. 2 ГПК е категорична и според същата на вискателя и на присъединилите се кредитори не могат да се противопоставят решенията по исковите молби, подлежащи на вписване, които не са били вписани преди възбраната. Именно предвид въпросната разпоредба в отношенията между Л. Н. А. /респ. нейния универсален провотприемник Ц. В. Н./ и вискателя Етажна собственост с адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“ № 1, Вх. Б собствеността върху имота принадлежи на В. Й. А..

Оплакванията на незаконосъобразност при образуването на изпълнително дело № 58/2018 г. по описа на ЧСИ Ивелина Цанкова, на които се основава по-голямата част от исковата претенция, са неотнормими към предмета на производството и не следва да бъдат коментирани, тъй като същите нямат отношение към обстоятелството дали в отношенията между страните ищцата е собственик на процесния имот, или не. Още повече, че законосъобразността на въпросното изпълнително производство е проверявана многократно в различни съдебни производства по жалби на ищцата и на втория ответник.

Неоснователно се явява твърдението, че в полза на първия ответник не е вписана възбрана върху процесния имот, доколкото наличието на такова вписване

се установява по категоричен начин от приложените материали по изп. дело № 58/2018 г. по описа на ЧСИ Ивелина Цанкова. Обстоятелството, че в писмото до Служба по вписванията, гр. Велико Търново е посочен несъществуващ ЕИК по никакъв начин не опорочава налагането и вписването на възбраната.

Неоснователно се явява и оплакването, че данните в писмото до Служба по вписванията, гр. Велико Търново са с невярно съдържание, т.е. че са допуснати нарушения на чл. 6, ал. 1 от Правилника за вписванията, като дори да са допуснати някакви технически грешки, същите няма как да окажат влияние върху редовността на вписването, което е извършено.

По изложените съображения, съдът приема, че предявеният установителен иск против първия ответник за приемане за установено в отношенията между страните, че ищцата, като универсален правопреемник на Л. Н. А., е собственик на 1/2 ид.ч. от описания в исковата молба недвижим имот е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Искът срещу втория ответник В. Й. А. съдът намира за недопустим, доколкото ищцата няма правен интерес от предявяването му. Това е така, доколкото още в исковата молба се сочи, че правният интерес от предявяване на установителен иск за защита правото на собственост върху 1/2 ид. ч. от имота цели да отрече възможността на кредитора на втория ответник /т.е. на първия ответник/ да насочи и реализира принудителното изпълнение по отношение на тази идеална част. В случая вторият ответник не оспорва собственическите права на ищцата върху въпросната 1/2 ид. ч. от имота, а напротив – изрично признава същите, като в настоящата хипотеза не е налице иск по чл. 440, ал. 1 ГПК, при който взискателят и длъжникът са задължителни необходими другари. По тази причина искът срещу втория ответник следва да се остави без разглеждане.

По разноските:

С оглед изхода на делото първият ответник има право на сторените от него разноски в размер от 500.00 лева – заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Ц. В. Н., ЕГН *****, заместила в хода на производството починалата Л. Н. А., ЕГН *****, с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК за приемане за установено по отношение на Етажна собственост с

адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“ № 1, Вх. Б, че ищцата е собственик на 1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10447.503.75.15.23, с административен адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“, № 1, вх. „Б“, етаж 4, ап. 11, който обект се намира в сграда № 15, разположена в поземлен имот с идентификатор 10447.503.75, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, със застроена площ от 60.02 кв. м., заедно с 3.02978 % ид. ч. от общите части на сградата и от избено помещение № 11 с площ 5.58 кв.м., на основание наследствено правоприемство от Л. Н. А., ЕГН *****, б.ж. на гр. Велико Търново, починала на 26.4.2022 г., като неоснователен и недоказан.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ иска на Ц. В. Н., ЕГН *****, заместила в хода на производството починалата Л. Н. А., ЕГН *****, с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК за приемане за установено по отношение на В. Й. А., ЕГН *****, че ищцата е собственик на 1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10447.503.75.15.23, с административен адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“, № 1, вх. „Б“, етаж 4, ап. 11, който обект се намира в сграда № 15, разположена в поземлен имот с идентификатор 10447.503.75, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, със застроена площ от 60.02 кв. м., заедно с 3.02978 % ид. ч. от общите части на сградата и от избено помещение № 11 с площ 5.58 кв.м., на основание наследствено правоприемство от Л. Н. А., ЕГН *****, б.ж. на гр. Велико Търново, починала на 26.4.2022 г., като недопустим.

ОСЪЖДА Ц. В. Н., ЕГН ***** да заплати на Етажна собственост с адрес: гр. Велико Търново, ул. „О.“ № 1, Вх. Б сумата от 500.00 (петстотин) лева – разноски за производството.

В частта, с която искът е оставен без разглеждане решението има характер на определение и подлежи на обжалване пред Великотърновския окръжен съд в едноседмичен срок от връчване му на страните, а в останалата си част, с която искът е отхвърлен, решението подлежи на обжалване пред Великотърновския окръжен съд в двуседмичен срок от връчване му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____